

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3222010209
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3222010209.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovaného B. K., nar. XX.XX.XXXX v C. nad C., trvale bytom H. č. XX, t.č. vo výkone väzby ÚVV Ilava, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 16. februára 2023 prejednal odvolanie obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, zo dňa 19. decembra 2022, sp. zn. 6T/57/2022 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Trestného poriadku sa zrušuje napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

o d s u d z u j e

podľa § 360 odsek 2, § 38 odsek 2, § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného zamieta, pretože nie je dôvodné.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, zo dňa 19. decembra 2022, sp. zn. 6T/57/2022, bol obžalovaný B. K. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

„dňa 16.06.2022 v čase okolo 16:00 hodiny v pivničnej izbe rodinného domu č. XXX v obci H. pristúpil k poškodenému Z. S. ležiacemu na posteli a niekoľkokrát ho udrel päťou do oblasti tváre, pričom sa mu vyhrážal slovami „keď aj 20 rokov za teba dostanem, tak aj tak ťa zabijem“, čo u poškodeného vzbudilo dôvodnú obavu o jeho život a zdravie, pričom poškodený pri útoku utrpel drobné povrchové zranenia, a to pomliaždenie ľavej časti tváre a ľavej očnice, drobnú tržnú ranku na hornom viečku ľavého oka a podvrtnutie krčnej chrčtice, ktoré zranenia si vyžiadali jednorázové ošetrenie, pričom poškodený nebol v dôsledku spôsobených zranení závažnejším spôsobom obmedzený na bežnom spôsobe života.“

Za to bol okresným súdom odsúdený podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov

nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň okresný súd obžalovanému uložil podľa § 73 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný a prokurátor podali proti nemu v zákonnej lehote odvolanie.

Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajoba v dôvodoch odvolania uviedla nasledovné:

„Proti označenému rozsudku podávam v zákonnej lehote odvolanie a to z dôvodu, že súd moje konanie v rozsudku správne skutkovo vymedzené nesprávne právne kvalifikoval, čo sa potom premietlo aj do nesprávneho výroku o uloženom treste. Podotýkam, že spáchanie skutku tak, ako je opísaný vo výrokovej časti rozsudku nepopieram a plne sa stotožňujem aj s tým, ako súd pri odôvodnení rozsudku čo do výroku o treste stanovil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, najmä z akého dôvodu neprihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., ako aj s tým ako odôvodnil moje zaradenie na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Zo základnej skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania, tak ako je vymedzená v § 360 ods. 1 Tr. zák. je zrejmé, že sa tohto prečinu páchatel dopúšťa formou slovného útoku na poškodeného, pričom už samotný charakter tohto útoku vylučuje, že je možné dopustiť sa ho fyzickým násilím. Súčasné použitie aj fyzického násillia voči poškodenému nezostáva pritom bez právnej relevancie, keďže má význam jednak pre posúdenie naplnenia znaku základnej skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania v tom smere, či vyhrážka bola prednesená spôsobom, ktorý u poškodeného mohol vzbudiť dôvodnú obavu, jednak sa môže za predpokladu, že súčasný fyzický útok má u poškodeného za následok aj ublíženie na zdraví podľa § 123 ods.2 Tr. zák., prípadne ťažkú ujmu na zdraví podľa § 123 ods.3 Tr. zák., premietnuť do posúdenia konania páchatela aj ako trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155, prípadne 156 Tr. zák. Dovolím si nad rámec toho, čo uviedol môj obhajca v záverečnej reči pred vynesením rozsudku poukázať aj na to, že ak by mal, pokiaľ ide o kvalifikáciu môjho konania, pravdu súd, potom by aj pri trestných činoch ublíženia na zdraví spáchaných v súvislosti so zároveň prednesenou vyhrážkou zabitím, či spôsobením ťažkej ujmy, prichádzala vzhľadom na ustanovenie § 138 písm. d) Tr. zák. kvalifikácia konania páchatela aj podľa § 155 ods.2 písm. a) Tr. zák., resp. podľa § 156 ods.3 Tr. zák.

S poukazom na uvedené skutočnosti navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. zák. zrušil a sám podľa § 322 ods.3 Tr. zák. rozhodol tak, že ma na skutkovom základe uvedenom v napadnutom rozsudku uzná vinným iba z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Tr. zák. a sám mi v rámci do úvahy prichádzajúceho rozpätia trestnej sadzby od 0 do 8 mesiacov uloží nepodmienečný trest odňatia slobody pri strede trestnej sadzby a pre výkon tohto trestu ma zaradí do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pričom mi zároveň uloží aj ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.“

Prokurátor zdôvodnil podané odvolanie v neprospech obžalovaného nasledovne:

„Okresný súd Bánovce nad Bebravou rozsudkom sp. zn. 6T/57/2022 zo dňa 19.12.2022 uznal obžalovaného B. K. vinným zo prečinu prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona vo výmere 8 mesiacov, na výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne bolo obžalovanému uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona.

Súd pri určení výšky trestu vychádzal najmä zo všeobecných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom u obžalovaného skonštatoval prítomnosť poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, avšak priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona už o obžalovaného nevzhladol, hoci v trestnom rozkaze sp. zn. 6T/57/2022 zo dňa 30.11.2022 táto priťažujúca okolnosť bola Okresným súdom Bánovce nad Bebravou skonštatovaná.

Z uvedeného dôvodu došlo v prípade rozsudku k preváženiu pomeru poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, hoci podľa právneho názoru prokurátora, ako aj právneho názoru prvostupňového súdu vyjadreného v trestnom rozkaze, táto priťažujúca okolnosť bola u obžalovaného prítomná.

S rozsudkom okresného súdu vo výroku o vine, výrokom o uloženom ochrannom psychiatrickom liečení ako i konaní, ktoré vydaniu rozsudku predchádzalo sa v plnom rozsahu stotožňujem a nemám voči nim žiadne výhrady, nestotožňujem sa však s výrokom o treste, pretože súd v rozsudku podľa môjho názoru u obžalovanému nedôvodne vypustil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, čím došlo k aplikácii ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona namiesto aplikácie ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom prevaha poľahčujúcich okolností napokon viedla k uloženiu trestu odňatia slobody kratšieho trvania, než tomu bolo v prípade trestu uloženého obžalovanému trestným rozkazom. Neprihliadnutie na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona súd odôvodnil najmä tým, že rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp.zn. 1T/20/2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 2To/69/2011 bol obžalovaný odsúdený za zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona a zločin sexuálneho zneužívania v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona k § 201 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmienene prepustený 11.7.2014 za uloženia probačného dohľadu so skúšobnou dobou 3 roky, po uplynutí ktorej sa 22.8.2017 osvedčil, pričom obžalovaný si podal návrh na zahľadanie uvedeného odsúdenia, ktoré je vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 6Nt/35/2022 a o tejto zatiaľ súdom nebolo rozhodnuté. Prvostupňový súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 92 ods. 1 Trestného zákona a skutočnosť, že obžalovaný sa po prepustení z výkonu predchádzajúceho trestu po dobu piatich rokov (t.j. do 12.7.2019) nedopustil žiadneho trestného činu, ani priestupku, a teda je dôvodné predpokladať, že jeho žiadosti o zahľadanie odsúdenia bude vyhovieť, hoci o žiadosti zatiaľ nebolo rozhodnuté. Z tohto dôvodu ustanovenie § 37 písmeno m) Trestného zákona už pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní neaplikoval.

Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 6T/57/2022 nevyplýva, kedy si obžalovaný podal žiadosť o zahľadanie odsúdenia a táto skutočnosť nie je zrejماً ani z podaného odporu proti trestnému rozkazu, v ktorom obhajca obvineného uvádzal len, že obvinený „si toho času“ podal žiadosť o zahľadanie odsúdenia. Ak však k podaniu žiadosti o zahľadanie predchádzajúceho odsúdenia došlo ešte pred vydaním trestného rozkazu sp. zn. 6T/57/2022 zo dňa 19.11.2022, táto skutočnosť musela byť súdu rovnako známa už v čase vydávania trestného rozkazu, pričom v trestnom rozkaze na túto priťažujúcu okolnosť súd prihliadol.

Ak by sme aj odhliadli od skutočnosti, či si obžalovaný podal žiadosť o zahľadanie odsúdenia pred vydaním trestného rozkazu alebo až medzi vydaním trestného rozkazu a vyhlásením rozsudku, táto skutočnosť v čase rozhodovania súdu v tejto veci je právne bezvýznamná, nakoľko o žiadosti o zahľadanie odsúdenia nebolo v čase vyhlásenia rozsudku sp. zn. 6T/57/2022 ešte rozhodnuté, a to ani len neprávoplatne, a preto je na existenciu predchádzajúceho odsúdenia potrebné zo zákona prihliadať. O to viac, že v prípade predchádzajúceho odsúdenia obžalovaného sa nejednalo o trestnú činnosť nízkeho stupňa závažnosti, ale práve naopak, obžalovaný bol v predchádzajúcom konaní odsúdený za závažnú trestnú činnosť, konkrétne za zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona a zločin sexuálneho zneužívania v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona k § 201 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov. Za uvedeného stavu je potrebné konštatovať, že obžalovaný sa opätovne (a v čase, kým ešte nebolo vydané rozhodnutie o zahladiení jeho predchádzajúceho odsúdenia) dopustil násilnej trestnej činnosti.

Priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona spočíva v recidíve, pre ktorú vo všeobecnosti postačuje už samotné zistenie, že obžalovaný bol pred spáchaním trestného činu odsúdený za akýkoľvek trestný čin. Pre konštatovanie tejto priťažujúcej okolnosti sú navyše osobitne významné prípady, kedy páchatel spácha rovnaký druh trestného činu alebo rovnaký trestný čin, a teda druhová a špeciálna recidíva. Hoci z hľadiska systematiky členenia Trestného zákona sú zločiny znásilnenia a sexuálneho násillia zaradené medzi trestné činy proti ľudskej dôstojnosti a prečin nebezpečného vyhrážania medzi trestné činy proti iným právam a slobodám, ich spoločným menovateľom je násilná povaha týchto trestných činov, pričom súd by mal pri svojom rozhodovaní zohľadňovať existenciu recidívy podľa materiálneho, nie formálneho hľadiska.

Len pre úplnosť poznatkov o osobe obžalovaného dodávam, že obžalovaný sa v období medzi jeho predchádzajúcim odsúdením a aktuálnym (zatiaľ neprávoplatným) odsúdením dopustil tiež niekoľkých priestupkov, nakoľko z evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný má od roku 2020 v evidencii priestupkov 3 záznamy, z ktorých je významným predovšetkým priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, z čoho je tiež zrejماً, že obžalovaný má sklony k páchaniu násilnej protiprávnej činnosti rôzneho stupňa závažnosti.

Za daného stavu je jednoznačne namieste u obžalovaného zohľadniť aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a pri určovaní výmery trestu vychádzať v tomto prípade z rovnováhy pomeru

poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom po zohľadnení všetkých hľadísk ukladania trestov v zmysle Trestného zákona považujem v prípade obžalovaného za primeraný a spravodlivý trest odňatia slobody, spĺňajúci výchovný, ako aj preventívny účel trestu, trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, ako bol obžalovanému uložený už v trestnom rozkaze a aký mu bol ponúknutý aj v konaní o dohode o vine a treste na tunajšej prokuratúre.

Čo sa týka zaradenia obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona a nie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, v tomto smere v zásade nemám výhrady voči prvostupňovému súdnemu rozhodnutiu a s týmto zaradením sa možno stotožniť.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považujem trest odňatia slobody uložený rozsudkom okresného súdu za nezákonný, a preto

n a vrh uje m,

aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Bánovciach nad Bebravou č.k. 6T/57/2022-243 zo dňa 19.12.2022 vo výroku o treste a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona a § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného zaradí do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona.“

K dôvodom odvolania prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Vo vyjadrení prostredníctvom obhajcu uviedol nasledovné:

„Okresný súd Bánovce nad Bebravou ma rozsudkom sp. zn. 6T/57/2022-201 zo dňa 19.12.2022 uznal vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. na tom skutkom základe bližšie uvedenom v rozsudku, pričom mi za túto trestnú činnosť uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého ma zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň mi uložil ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal čo do výroku o treste odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou, v odôvodnení ktorého navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 6T/57/2022-243 zo dňa 19.12.2022 vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že mi uloží podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, na výkon ktorého ma zaradí do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Tr. zák.

Odvolanie prokurátor odôvodnil tým, že súd pri ukladaní trestu nesprávne neprihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., pretože aj pokiaľ som si skutočne podal žiadosť o zahladenie odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/20/2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/69/2011, je táto skutočnosť právne bezvýznamná, nakoľko o tejto žiadosti v čase vyhlásenia rozsudku nebolo ešte rozhodnuté a to ani neprávoplatne. Pre konštatovanie prítomnosti priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. postačuje vo všeobecnosti už samotné zistenie, že obžalovaný bol pred spáchaním trestného činu odsúdený za iný trestný čin, pričom za osobitne významné pokladá prokurátor tú skutočnosť, že išlo aj v predchádzajúcom prípade o odsúdenie za násilnú a navyše závažnú trestnú činnosť. Pri zohľadnení označenej priťažujúcej okolnosti mal preto súd vychádzať z rovnováhy pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a mal mi uložiť trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 10 mesiacov, ktorý považuje prokurátor za primeraný a spravodlivý.

Z mnou dňa 3.1.2023 podaného odvolania je zrejme, že sa domáham zrušenia rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 6T/57/2022 zo dňa 19.12.2022 nielen čo do výroku o treste ale aj čo do výroku o vine, pričom pokiaľ sú moje argumenty v smere právnej kvalifikácie môjho konania dôvodné, je aj trest uložený mi napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa neprimerane prísny. Ak sa ale pre účely ďalšej argumentácie zameriam iba na výrok o treste z pohľadu skutočností namietaných prokurátorom v ním podanom odvolaní, som presvedčený, že súd v rámci posudzovania priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. môže vzhľadom na zákonné znenie tohto ustanovenia veta za bodkočiarkou skúmať a prihliadať na to, či sú vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu splnené podmienky na jeho zahladenie a to nielen v prípade, kedy v čase rozhodovania už žiadosť o zahladenie odsúdenia bola

podaná, ale aj v prípade, že podaná nebola. Aj keď je pravdou, že moje predchádzajúce odsúdenie bolo za trestnú činnosť závažného charakteru násilného charakteru, nepochybne treba vziať do úvahy, že k odsúdeniu za skutok v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 1 T/20/2011 došlo pred viac ako 11 rokmi a k podmienenému prepusteniu z výkonu trestu odňatia slobody zaň uloženého došlo viac ako pred 8 rokmi (v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia som sa osvedčil).

S poukazom na tieto skutočnosti pokladám odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou za nedôvodné a navrhujem ho podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného a prokurátora, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ako nedôvodné zamietnuť, zároveň vyhovieť odvolaniu zo strany prokuratúry. Obhajoba navrhla odvolaniu obžalovaného vyhovieť a odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“), na podklade podaného odvolania obžalovaného a prokurátora na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné a odvolanie prokurátora je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora a obžalovaného napadnutého výroku o vine a treste rozsudku okresného súdu, z obsahov oboch odvolaní a ich dôvodov vyplýva, že v podaných odvolaniach nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaniach nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť samotnej, odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z odvolania a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania namietal správnosť právnej kvalifikácie skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, čím namietal porušené ustanovenie Tr. zák. v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. Spáchanie skutku tak, ako je opísané vo výrokovej časti napadnutého rozsudku okresného súdu nepopiera a plne sa s ním stotožňuje a doznáva sa k nemu.

Podľa názoru obhajoby spáchanie trestného činu nebezpečného vyhrážania je možné spáchať len verbálne, čím je vylúčená možnosť spáchanie tohto činu aj fyzickým násilím v zmysle § 360 ods. 2 Tr. zák..

Podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania (násilím).

S argumentáciou obhajoby sa odvolací súd nestotožňuje, nakoľko pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania sú konkretizované v § 360 ods. 1 Tr. zák., pričom jej naplnenie je možné akýmkoľvek konaním páchatela, ktoré môže byť subsumovateľné pod danú skutkovú podstatu trestného činu. Odvolací súd zároveň dodáva, že pokiaľ by došlo aj k ublíženiu na zdraví poškodeného zo strany obžalovaného, ktorý počas svojho verbálneho útoku na neho zaútočil, jednalo by sa o súbeh trestných činov a to nebezpečného vyhrážania a ublíženia na zdraví. Z toho dôvodu nepovažoval odvolací súd za dôvodné námietky obhajoby voči správnosti právneho posúdenia skutku podľa § 360 ods. 2 Tr. zák.

Z dôvodov podaného odvolania zo strany prokuratúry vyplýva, že prokurátor namietal neprimeranú miernosť uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Podľa názoru odvolacieho súdu je odvolanie prokurátora dôvodné v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por., keďže odvolací súd zistil porušenie ustanovenia Tr. zák., ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Podľa názoru odvolacieho súdu, okresný súd nedôvodne nepriznal aj priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., nakoľko z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti už súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/20/2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne p. zn. 2To/69/2011, kde bol odsúdený za zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona a zločin sexuálneho zneužívania v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona k § 201 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol dňa 11.07.2014 uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 4Pp/32/2014 podmienene prepustený. V skúšobnej dobe podmienene prepustenia sa obžalovaný osvedčil.

Priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. spočíva v recidíve, pre ktorú je rozhodné samotné zistenie, že obžalovaný bol pred spáchaním trestného činu odsúdený za akýkoľvek trestný čin.

Argumentáciu okresného súdu, že na toto odsúdenie nie je možné prihliadať, lebo si obžalovaný podal návrh na zahľadanie vyššie uvedeného odsúdenia, ktoré je vedené na okresnom súde pod sp. zn. 6Nt/35/2022, považuje odvolací súd za nedôvodnú.

Zo spisového materiálu vyplýva, že o tomto návrhu na zahľadanie zatiaľ súdom nebolo rozhodnuté, preto je táto skutočnosť v čase rozhodovania súdu v tejto veci bezvýznamná. Preto je na existenciu predchádzajúceho odsúdenia nutné zo zákona prihliadať. Podľa názoru odvolacieho súdu bol preto nesprávny záver okresného súdu, podľa ktorého je neprípustné prihliadať na vyššie uvedené predchádzajúce odsúdenie.

Podľa názoru odvolacieho súdu bolo na základe vyššie uvedeného rozhodnutím okresného súdu porušené ustanovenie § 37 písm. m) Tr. zák. v prospech obžalovaného.

Pokiaľ by okresný súd správne ustálil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, dospel by k záveru, že je vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 odsek 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. a v tom prípade zostáva nezmenená dolná a horná hranica trestnej sadzby. V danom prípade potom prichádzalo do úvahy ukladať trest v rámci zákonom ustanovenej zákonnej sadzby trestu odňatia slobody v zmysle § 360 ods. 2 Tr. zák. od 6 mesiacov do 3 rokov.

Odvolací súd na základe vyššie uvedeného rozhodol vo vzťahu k výroku o treste u obžalovaného sám a to tak, že podľa § 360 odsek 2, § 38 odsek 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. ho odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov (pri spodnej hranici trestnej sadzby) na výkon ktorého ho zaradil v zmysle § 48 odsek 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odvolací súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V prospech obžalovaného podstatným spôsobom zohľadnil samotné priznanie obžalovaného ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, nakoľko recidíva bez tejto poľahčujúcej okolnosti by odôvodňovala uloženie trestu pri strede trestnej sadzby.

Takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo vzťahu k obžalovanému v prejednávanej príhode v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. zohľadňuje predovšetkým osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, zohľadňujúc fakt, že u obžalovaného ide o osobu, ktorý bol doposiaľ už súdne trestaný, bol aj vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody a to pre zločin znásilnenia a zločin sexuálneho zneužívania.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd zrušil výrok o treste a sám rozhodol v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. a to tak ako je uvedené vo výrokovej časti pod bodom I. tohto rozsudku.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti pod bodom II. tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.